

Papir Posten

nr. 4. marts 1960 . 9. årgang

INDHOLD

På studietur i Canada og USA	3
Forslagsvirksomheden	8
Hvem er Monica???	9
Vi er alle ambassadører	13
Influenza-helte	18
Smånyt om papir	19
Sikkerhedstjenesten	19
Småbid om kunst	20
Hvad skete der for 25 år siden?	21
Firma-nyt	22

★

Oplag: 3550

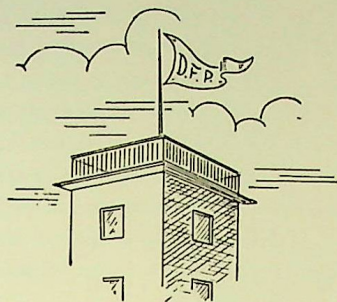
★

Da artikler og oplysninger, der bringes her i bladet, hovedsageligt er beregnet for selskabets medarbejdere er eftertryk heraf forbudt uden nærmere aftale.

FORSIDEN:

Nogle af Smedebakkens arbejderboliger fotograferet fra det sted, hvor den ny efterlimemaskine nu ligger.

Papir-Posten

nr. 4 . marts 1960 . 9. årgang

Udgiver: A/S De forenede Papirfabrikker

*

Redaktion:
E. Persson

PÅ STUDIETUR I CANADA OG USA

Civilingenior Bent Elin, Ny Maglemølle, har været på studierejse i Canada og U.S.A., og Papir Posten har bedt ingeniør Elin fortælle lidt om sine oplevelser fra turen.

Til Ny Maglemølle har D.f.P. som bekendt i Amerika købt en ny papirmaskine, hvis placering i forhold til de eksisterende maskiner på Ny Maglemølle har givet den navnet: PM 13.

PM 13 er en yankeemaskine, beregnet dels til fremstilling af ensidig glattet papir op til 40 g/m², dels til fremstilling af kreppapir til toiletruller og servietter. Maskinbredden er 3,42 m

renskåret, og maksimal hastighed er 750 m/min.

I samarbejde med vor amerikanske leverandør Beloit Iron Works lykkedes det D.f.P. at arrangere en studietur til Canada og U.S.A. for en yngre tekniker fra Ny Maglemølle, og denne appelsin faldt i min turban.

Turen blev foretaget i tidsrummet fra 2. oktober til 16. december 1959,

og formålet var at studere den praktiske drift af papirmaskiner af PM 13's type, samt få et indtryk af, hvilke specielle egenskaber man med denne maskintype kan tilføre papiret, som man under ét i fagsproget kalder Tissue.

Efter en rolig flyvetur med SAS over Nordatlanten via Sydnorge, Færøerne, Island, Grønland og Labrador i Canada ankom jeg til New York. Jeg havde håbet at få et glimt af skyskraberne at se fra luften; men da maskinen nærmede sig flyvepladsen, fløj den i en stor bue ud over havet for at gøre klar til landing, så jeg måtte styre min nysgerrighed endnu et stykke tid. Told- og visumundersøgelsen var temmelig grundig – det første, man spurgte mig om i paskontrollen, var, om jeg havde returbillet! – I bus gik så turen ind til selve New York's luftbanegård, ca. 40 km fra flyvepladsen, og i en taxa med negerchauffør kørte jeg med mine kufferter til hotellet. Disse taxachauffører i New York fortjener lidt mere omtale. Jeg oplevede ikke under hele mit besøg at

Times Square i New York, hvor 5th Avenue og Broadway mødes

se en taxachauffør stå ud af sin bil for at hjælpe sine passagerer ud og ind; men med sindrige stangsystemer kan chaufføren sidde på sit førersæde og lukke bagdørene op, eventuelt kan han møjsommeligt dreje sig i sit sæde og skubbe ens kufferter hen til døren – og dog bliver han fornærmet, hvis han ikke får mindst 10 pct. i drikkepenge!

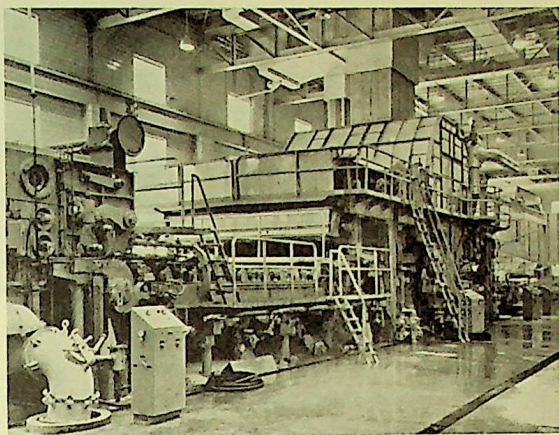
På en sightseeing-tur fik jeg set bl. a. F. N.-bygningen, Frihedsgudinden, Broadway, China Town samt Empire State Building, som virkelig er imponerende høj, og hvorfra man i klart vejr har en flot udsigt over hele New York's bycentrum med de mange skyskrabere.

Næste morgen fortsatte jeg via Montreal til turens første mål: The E. B. Eddy Company i Ottawa, Canada's hovedstad og regeringssæde med ca. 100.000 indbyggere. E. B. Eddy har en årlig produktion på ca. 150.000 t, altså af samme størrelsesorden som D. f. P. Foruden sulfitkokeri og træsliberi havde man ialt 8 papirmaskiner, heraf 4 fourdriniermaskiner (fremstiller nærmest Dalum kvalitet), 1 kartonmaskine, 1 avismaskine samt 2 tissuemaskiner.

Begge tissuemaskiner havde 3,78 m virebredde – PM 13 får 3,73 m virebredde. Den ene maskine, PM 3 fra 1954, fremstillede toilet- og servietpapir som tørkrep, d. v. s. krepningen på yankeccylindren foregår med 4–5 pct.

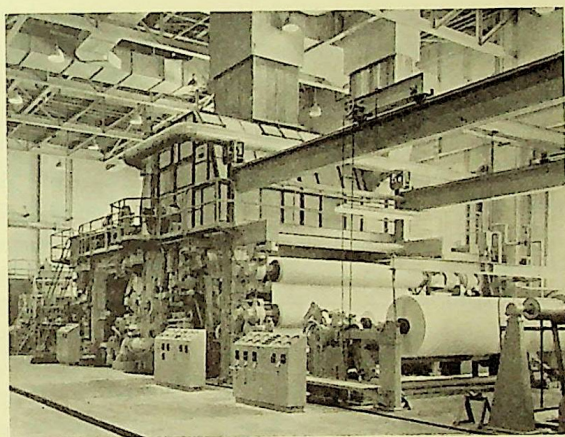

*Tissuemaskine
à la PM 13
set fra vådenden*

vandindhold i papiret. Den anden tissuemaskine, PM 4, var igangkørt i oktober 1958 og fremstillede foruden de samme kvaliteter som PM 3 krepet håndklædepapir samt køkkenrullepapir. Her kørtes med vådkrep, hvor papiret efter krepningen på yankee-

cylindren passerer et eftertørreparti bestående af 7 tørrecylindre. Med ca. 20 g/m² kreptoiletpapir kørtes med en hastighed af 1850 feet pr. min. svarende til 550 m pr. min., altså mere end dobbelt så hurtigt, som Gl. Maglemøllens nuværende yankeemaskine

*– og den samme
maskine set
fra tørrenden.*

overhovedet kan køre. Man kørte med et damptryk på ca. 8 atmosfære i yankeecylindere, medens vi maksimalt har arbejdet med 3,5 atmosfære. Der førtes en meget nøje driftskontrol med papiret; således blev der af hver enkelt tambour fra maskinen udtaget prøver til analyse. Papirbanen blev på popen delt på midten ved hjælp af en kraftig luftdyse, som vi kender det fra Gl. Maglemøllens PM 8, og de færdige maskinruller, ca. 1,7 m brede og ca. 1,0 m i diameter, transporteredes til lageret af en gaffeltruck med klemmer, som kunne stable rullerne på højkant i 3 lag. Som råstoffer anvendtes her udelukkende friske råstoffer.

Efterbearbejdningsafdelingen havde bl. a. 4 hurtiggående toiletrullemaskiner fra »Paper Converting«, hvorfra vi får leveret 2 maskiner.

Toiletrullerne kørte fra rullemaskinen på transportbånd hen til pakkemaskiner af samme type som Maglemøllens for endelig at blive pakket ned i bølgepapæsker med 100 ruller pr. æske. Disse æsker blev anbragt på et transportbånd, som førte hen til en automatisk lukkemaskine, som klistrede låg og bund til.

Jeg opholdt mig i alt i 6 uger i Ottawa, og i denne periode var vejret meget varierende; på få dage kunne det skifte fra herligt solrigt efterårsvejr til rigtigt vintervejr med sne og indtil 10 graders frost. Løvfaldet, som sker i begyndelsen af oktober, var meget

smukt med kraftige farver svarende til vor hjemlige rådhusvin.

Fra Ottawa gik turen via Toronto til Interlake Tissue Mills i Meritton, som ligger ca. 10 km nordvest for Niagara vandfaldene. I Toronto mødte jeg fabrikkens administrerende direktør Mr. G. L. Carruthers, som jeg sidste sommer havde vist rundt på Ny Maglemølle under hans ferieophold i Danmark. Mr. Carruthers inviterede mig dengang til et ophold på hans fabrik i Canada, idet man der havde en tissuemaskine igangkørt i 1954 omtrent lige til vor PM 13. Jeg blev overordentlig vel modtaget på fabrikken og tilbragte 2 uger der.

Tissuemaskinen mindede meget om Eddy's nr. 3 maskine og fremstillede da også næsten de samme kvaliteter. Interlake og Eddy var de største producenter af tissuepapir i Canada, men man havde temmelig hård konkurrence fra U.S.A. Man havde her ikke deling af benen på popen, men måtte omrulle hele produktionen på et spin-kelt omrulleværk, hvilket var en af årsagerne til, at udskudsprocenten hos Interlake under toiletrullefremstillingen lå højere end hos Eddy. Hos Interlake tog man ikke prøver af hver tambour fra maskinen, udover til gramvægts- og tykkelsesmåling, men nøjedes med stikprøvekontrol.

Den ene søndag under mit ophold hos Interlake tilbragte jeg ved Niagara vandfaldene. De enorme vandmæng-

Niagaravandfaldet med de enorme vandmasser og i forgrunden forfatteren forsvarligt påklædt til lejligheden.

der – 300.000 kubikmeter pr. minut, som falder ca. 50 m – var et imponerende og storslået syn. Om aftenen blev vandfaldene belyst af projektører, som udsendte dels helt hvidt lys, dels kulørt lys i alle regnbuens farver.

Fra Interlake rejste jeg til U.S.A., hvor jeg via Chicago kom til Beloit, hvor PM 13's bygmestre har til huse. På min rundgang i fabrikken så jeg bl.a. PM 13's vireparti på montagestand og pressepartiets panel helt færdigmonteret.

Efter Beloit besøgte jeg Sterling Pulp & Paper Mill i Eau Claire, ca. 200 km nord for Beloit, og tilbragte en uge i fabrikken. På 2 kombinerede og 2 yankeemaskiner fremstillede man pr. år ca. 30.000 t tissue og ensidig glittet papir. Den nyeste maskine var en Beloit tissuemaskine fra 1954 med 3,4 m virebredde. Dens hastighed med 20 g/m² tørkreppt toilet var 450 m/min. begrænset af damptrykket i

yankeecylinderen, som maksimalt kunne blive 6,5 atmosfære.

Turen afsluttedes med et formiddagsbesøg hos Scott Paper Co. i Detroit, hvor jeg så en 3,4 m Beloitmaskine fremstille 16 g/m² servietpapir. Maskinrullerne blev på et omrulleværk sammenrullet to og to, og heraf fremstilledes fine 2-lags servietter.

Efterbearbejdningsafdelingen hos Scott var meget moderne og rationelt indrettet og papirkvaliteterne vel nok de bedste, jeg mødte på min tur.

Hjemturen gik via New York og Prestwick i Scotland, og efter en god og lærerig tur landede jeg i god behold i Kastруп med det gamle ord-sprog på læben: Øst, vest – hjemme bedst!

Levestandarden i Amerika er tydeligt højere end i Danmark; der er flere penge mellem folk, og der er større muligheder for at tjene penge – og bruge dem! Som et udtryk for den højere levestandard kan man tage papirforbruget pr. indbygger; medens dette ligger på ca. 75 kg pr. år for Danmarks vedkommende, er det tilsvarende tal for Amerika ca. 200 kg pr. år. En del af forskellen skyldes netop amerikanernes store anvendelse af tissue til alle mulige hygiejniske formål, og vi må jo håbe, at PM 13 nu kan gøre sit til at udjævne denne forskel.

Forslagsvirksomheden

KARTONFABRIKKEN

Behandlet 14 forslag, heraf følgende præmieret:

Nr. 50. Nyt pakkesystem ved KM 2. Endelig vurdering. – Præmie 150 kr.

Nr. 70. Nyt system til påsætning af angvire. – Præmie 300 kr.

Nr. 74. Målestok til sprederne på KM 2's klipper. – Præmie 150 kr.

Nr. 75. Valse ved fremføringsbåndler på KM 2's klipper. – Præmie 150 kr.

Nr. 77. Ændring af luftrør ved KM 2's klipper. – Opmuntringspræmie 25 kr.

Nr. 85. Ændring af damptilførsel til torrecylindre KM 2. Forslaget er for kostbart at gennemføre. – Opmuntringspræmie 25 kr.

SILKEBORG

Behandlet 44 forslag, heraf følgende præmieret:

Nr. 204. Forlængelse af lederullerne i pressefiltene ved PM 1 og 2. – Præmie 25 kr.

Nr. 284. At papirrullerne på papirmaskinerne køres op med samme diameter inden for hvert parti. – Opmuntringspræmie 50 kr.

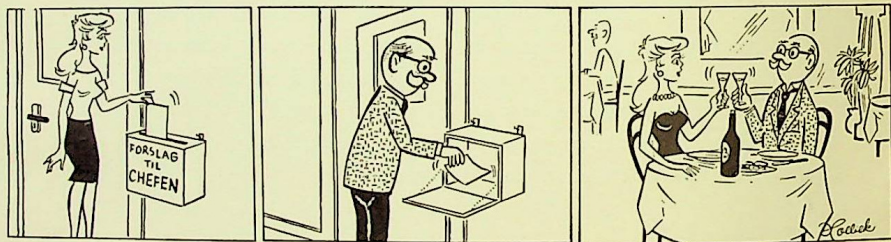
Nr. 290. Maling af strålerør på PM 3 i forskellige farver og i samme farve for hvert strålerør og dettes holdere. – Præmie 25 kr.

Nr. 320. Forslag til ophængning af krankrogene på PM 1, 2 og 3's kraner under kørsel med disse. – Præmie 25 kr.

Nr. 330. Anbringelse af ekstra skærm på 1. pressens skraber for at undgå spild af stof ned på pressefilten. – Præmie 50 kr.

Nr. 335. Tragten, der sidder mellem undergausken og viresstillerullen på PM 3, gøres fast på ydersiden af maskinstativet i stedet for på indersiden for at lette af- og påmontering ved vireskiftning. – Præmie 50 kr.

Nr. 343. På støttepladerne for dækkelremmene på PM 3 monteres en metalrulle, som dækkelremmen kan rulle på. – Præmie 40 kr.

Hvem er Monica?

ELLER

automatisk emballering af toiletpapir

Et af de problemer, der rejste sig i forbindelse med omlægningen af vor toiletpapirfabrikation, var at finde frem til en moderne måde at indpakke rullerne på. Da amerikanerne som bekendt lægger stor vægt på den side af sagen, var det nærliggende at søge efter en løsning af problemet i U. S. A. Resultatet af studierejser og overvejelser blev indkøbet af i alt 3 automatiske pakkemaskiner fra en fabrik, som hedder »Lawtomatic«.

Da maskinerne er amerikanske, kunne man måske tænke sig, at de var store og strømledede i udformningen; men produktionen på »Lawtomatic« er en udpræget enkeltstykkfabrikation, og der er ikke ofret meget på at forskønne maskinerne. De tjener ene og alene det formål at kunne pakke toiletruller ind, og så må uvæsentlige hensyn vige. Dog vedligeholder fabrikken en morsom skik med at navngive alle deres maskiner, og vore hedder Monica, Lanetta og Lorina.

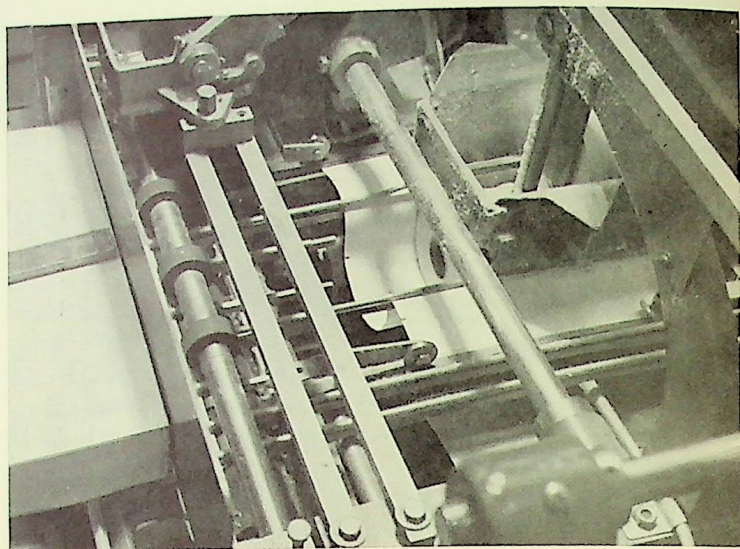
Maskinernes arbejdsmetode kan De bedst forestille Dem ved at tænke på, hvordan De selv ville pakke en toilet-

rulle ind. Først ville man vel rulle omslaget omkring rullen og give det en lille stribe lim langs kanten for at holde det sammen om rullen. Den del af omslaget, der rager uden for rullen, er det derefter nærliggende at klemme sammen og stoppe ind i hylstret.

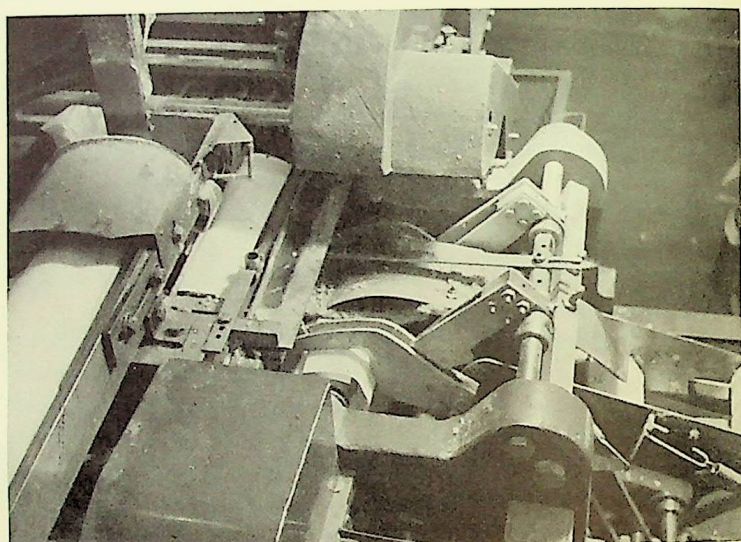
Det lyder til at være en ret simpel metode, men for at opnå en hastighed, der passer for den moderne industri, kræves et meget præcist virkende maskineri. På det første billede ser De, hvordan rullen fører omslaget med sig ned i en holder, således at omslaget lægger sig om rullen. På vej ind i maskinen har omslaget fået en stribe lim langs den ene kant, og idet rullen føres et stykke frem, lægges omslaget helt om rullen, og limen sørger for, at det ikke ruller sig op.

De næste billeder viser, hvordan to specielt udformede sakse klemmer omslaget sammen, således at det kan stoppes ind i hylstret. Alt dette sker med en fart af ca. 1 rulle pr. sekund, så det er ikke let at følge de enkelte bevægelser, når maskinen arbejder.

Til at betjene maskinen har vi tre ar-

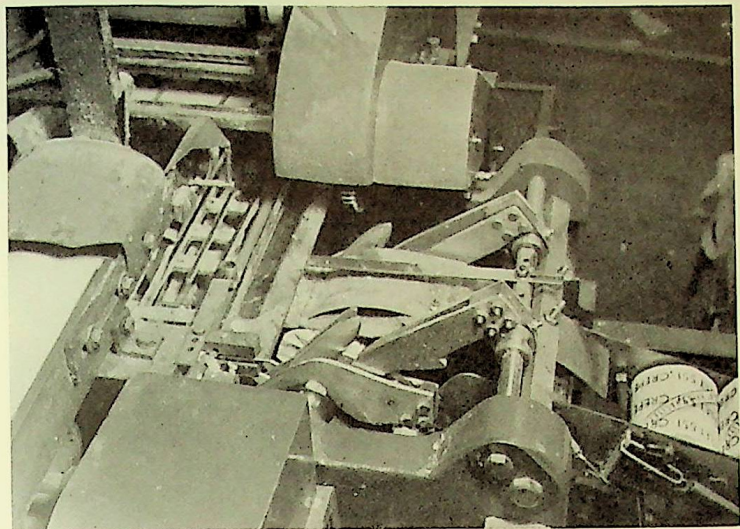

1. Rulle og omslag placeres i maskinen

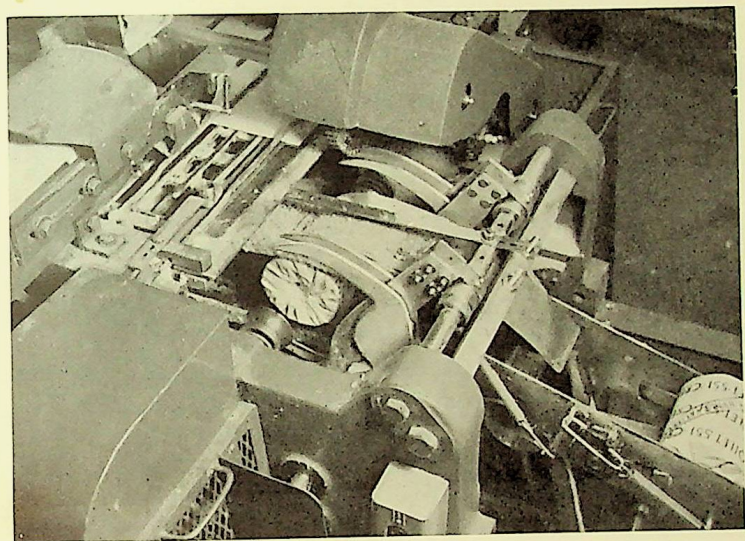

2. Omslaget svobes omkring og falses sammen for enderne

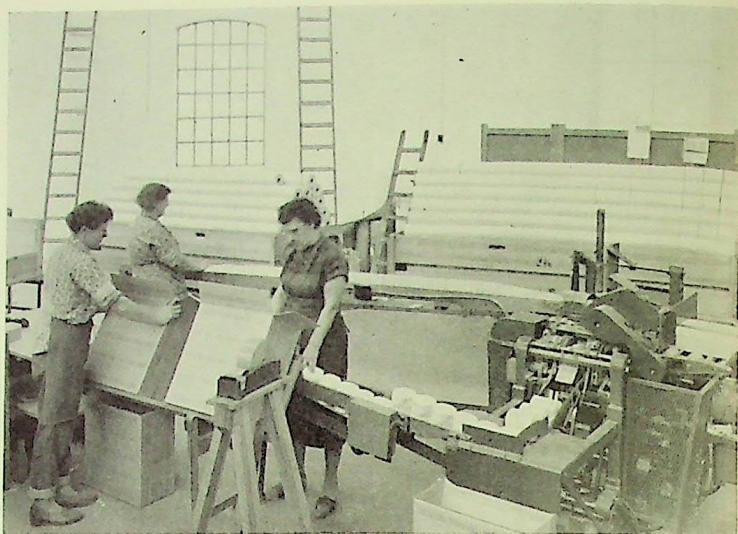

3. To dorne skyder omslagets falsede ender ind i hylsteret

4. Rullen klar til at forlade maskinen

Monica i arbejde i Gl. Maglemølles toilet-papirafdeling

bejdersker, en til at lægge rullerne på transportbåndet, der fører ind i maskinen, en til at lægge de færdige ruller i askerne og en til at sørge for askerne.

Fru Bergliot Melau, fru Mary Nielsen og fru Sofie Petersen har været længst ved »Monica«, og de er efterhånden godt fortrolige med den. Nu kunne man tænke sig, at det blev et meget ensformigt arbejde, men de tre damer fortæller, at når maskinen kører, har man slet ikke tid til at tænke på det, og når vi så sørger for at bytte plads, bliver arbejdet afvekslende.

»Hvad så, hvis »Monica« driller?»

»Ja, så har vi i alt fald nok at gøre,« siger fru Melau, »men det er nu bedst, når arbejdet går støt og jævnt en hel

vagt igennem, og det plejer vi at kunne få det til. Det er desuden også rart at have et arbejde af en så selvstændig karakter.«

»Hvordan er det for en husmoder at arbejde på skift?»

»Selvfølgelig krævede det en vis tilvænning, men nu er vi især glade for de uger, hvor vi har formiddagen hjemme. Det opnår man jo aldrig på dagtur.«

Dette var lidt om, hvorledes vi forsøger at skabe en god og billig vare ved hjælp af moderne maskiner, og vi håber, at dette også fremover både må skabe gode arbejdspladser, og sætte os i stand til at møde den øgede konkurrence udefra.

VI ER ALLE

Ambassadører

AF REVISIONSCHEF JOHANNES SMITH

Nu om dage er ambassadør et fint begreb, men ordet er af jævn herkomst. Ordenes liv og stamtavle er tit lige så broget og mangfoldig som menneskenes. Allerede de gamle romere (som man kalder dem, skønt de vel også har været unge engang) påstod, at der er

kongeblod i alle slaver og slaveblod i alle konger. Og vi, der hverken er slaver eller konger, stammer sikkert også ned fra begge slags, hvis vi går tilstrækkeligt langt tilbage hinsides kirkebøgerne. Det mener jeg tit at kunne mærke på mig selv.

Det oldnordiske *ambott* betød trælkvinde, og det har oprindelse fælles med ord som embede og amt. En gotisk form, som gallerne lånte, kom hos dem til at betyde tjener, og det fortes af Cæsar til Rom, hvor det i formen *ambactus* begyndte sin mere glørværdige tilværelse. Via italiensk vendte det tilbage til Frankrig, hvorfra vi har det i sin nuværende form.

Nu anvendes det som bekendt om en mand eller kvinde, der har det hverv at repræsentere riget ved fremmede hoffet og regeringer, og det er altså dem, vi vover at sammenligne os med, om end i forskelligt plan. Uanset om vi har kongelig udnævnelse, og om det er et betydningsfuldt eller beskeden rigt, vi repræsenterer, er det væsentligt, at vi gør det godt.

Lad os blot være usentimentale og se med skepsis på alt det med, at vi elsker vort land og på andre udtryk, som i hvert fald ikke klar dagligsproget, men vi må gøre os klart, at når man tilhører et samfund, er det aldrig ligemeget, hvordan det samfund bliver repræsenteret af dets ambassadører. Det er ikke alene et spørgsmål om indtjeningsmuligheder, men også om almenbefindende, når vi vover os udenfor landets grænser. Men det, der gælder

en nation, er mindst lige så vigtigt for det miniaturesamfund, som enhver virksomhed er. Forholdet til omverdenen spiller – både mentalt og forretningsmæssigt – en lige så stor rolle som en kyndig og forudseende ledelse og en stab af teknisk dygtige medarbejdere. Ambassadører skal skabe kontakt, og de skal direkte og indirekte arbejde for omdømmet. De skal skaffe os goodwill.

Hvis De indtager en forholdsvis beskeden stilling i Deres virksomhed, vil De måske være tilbøjelig til at tænke, at det er dem højere oppe, der skal være ambassadører. Jeg vil ikke nægte, at det også er dem; heller ikke, at de har særlige chancer for at være det på en bredere front og i et højere plan. Og de har navnlig den pligt at tilrettelægge det, man kalder public relations programmet for hele virksomheden. Som bekendt er det ikke nok, at man gør det rigtige, hvad produktion, prisansættelse og service angår, man skal også fortælle folk, at man gør det, og på en sådan måde, at man får det omdømme, man fortjener. Hvis det lykkes at oparbejde en goodwill, bidrager det iøvrigt til at gøre livet behageligere både for kunderne – taget i vid forstand – og for medarbejderne.

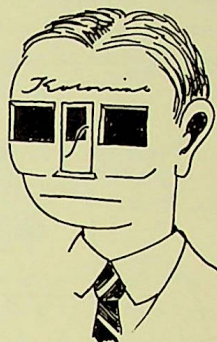
Det hele glider lettere for begge parter, når man færdes i en atmosfære af tillid og venlighed.

Som sagt er det dem i toppen, der skal slå den rette tone an, og hvis de rent personligt har anlæg for at være gode ambassadører, så meget desto bedre; men hvis det drejer sig om en virksomhed med en bred front i salg og i ekspedition og service, kommer man ikke langt, hvis ikke flertallet af medarbejdere er ambassadører. I det opbyggende arbejde er der nogen, der har bedre anlæg end andre, og de kan i kraft af deres stilling have større chancer, men effektive nedbrydere af det omdømme, der arbejdes for, det kan alle være – uden undtagelse.

Når jeg går ind i en butik og køber mig en cigar eller ti – det hænder – så er den unge mand, der ekspederer mig, i den givne situation identisk med forretningen. Hvis han ekspederer mig lidt åndsfraværende, fordi han ikke kan få snakket færdig med sin kollega om ligegyldige ting, så har den butik me-

get let ved i mine øjne at blive et dumt sted at handle. Hvordan bedømmer De f. eks. de forskellige stormagasiner? Gør De Dem klart, at forskellene eller nuancerne i Deres vurdering beror på relativt få personlige erfaringer, måske suppleret med det, folk går og siger, men det er folk, som vel også kun husker nogle få ekspedienters gode eller dårlige egenskaber som ambassa-

dører. Som kunde irriterer det mig tit, at jeg ikke får lov at bestemme, om der skal snakkes meget eller lidt. Jeg vil indrømme, det kan svinge en del for mit vedkommende. Men er det ikke min ret?

Amerikanerne har jo et vist talent for at udtrykke sig kontant, og en af dem har engang sagt: *En forretnings vigtigste facade er ansigtet på den ekspedient, jeg kender bedst.*

Nu forestiller jeg mig, at alle ikke-ekspedienter sidder og luner sig, for deres ansigt er der ingen kunder, der får at se. Men så let slipper De ikke

for at være ambassadør. Hvis De nu og da, eller hver dag, taler i telefon på Deres firmas vegne, har De alle chancer for at irritere forretningsforbindelsen i den grad, at han eller hun hører op med at være det. Men De kan nu også gøre det sådan, at man med største fornøjelse ringer op og måske spørger efter Dem personligt, for så ved man, at sagen er i gode hænder. Det er ikke blot høflighed, det drejer sig om, og heller ikke stemmen; det er simpelthen sans for, hvordan ens væsen virker i en telefon.

Så er der dem, som med et skadefro smil kunne fortælle mig, at de aldrig telefonerer. Hvad gør de da? Ja, de fakturerer, laver kontoudskrifter, skriver breve, pakker varer ind, bringer pakker ud, eller laver en lille detaille i en lang og indviklet produktion etc. etc. Jeg betænker mig ikke på at sige, at der overhovedet ikke udgår noget fra nogen virksomhed, som ikke ved

små eller store fejl og forglemmelser kan irritere folk og ødelægge omdømmet til skade for alle, der skal leve af virksomhedens indtjeningsevne.

Måske sidder De og tænker på de uendelig små brøker af helheden, der er Deres domæne, og det gør Dem temmelig ligeglad med mine argumenter, og hvad værre er – med realiteterne. Men hvis De har lært at regne med brøker, så har De vel også lært at multiplicere, og Deres små forsømmelser og fejl ganget med antallet af kolleger og dette igen ganget med 300 arbejdsdage om året og sat i forhold til antallet af kunder, det kan godt give et artigt resultat.

Der er faktisk ikke noget ærligt og oprigtigt menneske, der helt kan melde hus forbi i det kapitel, men det kan ikke benægtes, at der er forskel på ambassadørposters betydning – også på det klima, man får lov at leve i.

Jeg vil gerne gøre en indrømmelse til. Jeg forestiller mig en mand, som forlængst har forstået, at det både er ens pligt og ens egen interesse at være en god ambassadør, i det små og i det store, men hans chefer har ikke forstået sammenhængen halvt så godt. Måske tror toplederne, at det er nok, når *de* er gode ambassadører, måske påskønner de ikke de hæderlige bestræbelser, der udfolder sig på det lavere plan, eller de skaffer ikke de rette vilkår for de underordnedes indsats i så henseende. En vis umage ligger de fleste or-

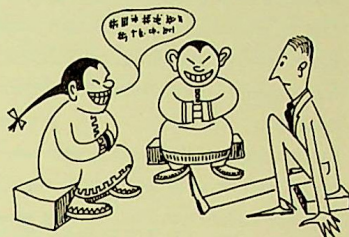

dentlige mennesker i blodet, men derfor kan der alligevel være meget, der skal indøves og plejes – ud fra det ene eller andet synspunkt; for alle virksomheder tager jo ikke samme sigte eller lægger sig i samme niveau. Forsømmes klarlæggelsen og indøvelsen, kan det føre til, at hver medarbejder trækker sin vej.

Hvis De skulle være så uheldig at være en rigtig indstillet ambassadør i en virksomhed, der kun tildels forstår ambassadørernes betydning, er der optræk til en psykologisk konflikt. Ligesom der er virksomheder, der er bedre end deres rygte, – på grund af mangelfuld public relations – kan der også være firmaer, der har bedre ambassadører, end de fortjener. Medarbejdere i sidstnævnte kategori kan få en kedelig fornemmelse af, at de går og lyver, og i så fald vil jeg give Dem følgende råd. (Rækkefølgen er ikke ligegyldig). Overvej, hvad De har muligheder for at ændre – ved argumentation ad kommandovejen – ved indlæg i personalebladet – ved samtaler med kolleger, dels dem, der nøjes med at være gode eksempler på gode ambassadører, dels dem, der har muligheder for at være det.

Hvis ingen af nævnte veje viser sig farbare, bør De overveje, hvad De har gjort forkert eller undladt; og så gøre det hele om. Hvis De stadig synes, De er en bedre ambassadør, end Deres firma fortjener, så søg Dem en anden stilling.

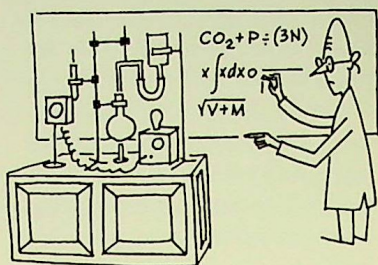
Ambassadører – nu tænker jeg på de kongeligt udnævnte – har som regel et mere eller mindre alvorligt sprogproblem. De kan komme til så exotisk et land, at det er håbløst at tænke på at lære landets sprog. Hvis de ikke har et udpræget sprog talent, må de nøjes med at tilegne sig eet eller to af verdenssprogene, men det må de til gengæld kunne godt.

Overført på vore personlige ambassadørforhold er der også visse sprogproblemer. Jeg kender en mand som har talent for at tale med alle slags mennesker i deres eget sprog. Han omstiller sig ganske umærkeligt til den »dialekt«, det drejer sig om – for på en måde tilhører vi jo alle en eller anden mundart – det være sig en lokal dialekt, eller et fagsprog med særlige, for andre uforståelige glosor. Man kan ikke forlange, at vi alle skal være lige fortrolige med alle de særsprog, der tales indenfor et lands grænser. Men vi må holde os til det fællessprog, som de fleste forstår.

Der advars tit nok mod brugen af fine fremmedord overfor menigmand.

Man hævder, at jævne folk ikke kan lære fremmedord. Det er efter min mening noget sludder. De kan lære alle de fremmedord, det skal være, blot det er indenfor et felt, der interesserer dem. Man behøver blot at tænke på sportsgrenenes internationale udtryk, som enhver laderjakke behersker til punkt og prikke, eller jazz-entusiasternes ordforråd, eller på bilmekanikerens terminologi, som jeg ikke forstår et klap af. Det er simpelthen et helt andet sted, skoen trykker. Det drejer sig ikke om fremmedord – selv om brugen af dem også kan overdrives – nej, det er spørgsmålet om fællessprog eller særprog. Det er uhøfligt, hvis f. ex. en sagfører kører frem med sit fags specielle gloser overfor ikke-jurister. Vi ved alle, hvad det gode gamle ord appellere betyder, men når han begynder med sine faggloser som anke og kære, så melder vi pas.

Altså – vi ambassadører – som muligvis er specialister på et eller andet område – må befatte os på overfor folk af andre fag at holde os til fællessproget – eller så nær til det som vi nu kan. Det kan være lige så uhøfligt og utaltalende at strø om sig med faggloser og fine ord, som det kan være at »stige ned« til en jævn mands sprog, som man måske oven i købet ikke behersker. Takt og naturlig værdighed hører til en ambassadørs fornemste egenskaber. (Eneret)

Influenza-helte

Danmark har som det meste af verden haft en tidlig forårsinfluenza-epidemi. Og atter har man oplevet de »helte«, der ikke ville lægge sig syge, men gik på arbejde med feberhed pande. De er på ingen måde helte. De slæber smitten ind i arbejdsmiljøet, og de kan alligevel ikke arbejde ordentligt, mens de er syge. Alle er bedst tjent med, at »heltene« bliver hjemme i deres senge. Så smittter de ingen og bliver hurtigt i stand til at arbejde normalt.

SMÅNYT

om papir

Verdens største papirmaskine

I Great Lakes Papir Co., Fort William, Ontario, har man verdens største papirmaskine. Den maksimale hastighed er næsten 800 meter i minuttet. Fabrikationsbredden er 8687 mm. Maskinen fabrikerer

400 tons papir i timen, d.v.s. at den i løbet af 7 dage kunne levere hele Danmarks årsforbrug af avispapir.

Trykt lydindspilning

Den japanske avis Asahi Shimbun har i et nummer af sit videnskabelige månedsskrift trykt en billedside med talende tekst. Det er en trykt lydindspilning baseret på en opfindelse af en japansk professor. Den bygger på samme princip som båndoptagere, men lydølgerne er registreret på specialbehandlet papir og skal gengives på et særligt apparat.

SIKKERHEDSTJENESTEN

Beskyt fødderne
brug sikkerhedssko

Småbid om kunst

Papir Posten har talt med toiletruller Mogens Andersen og bedt ham, i sin egenskab af bestyrelsesmedlem af Maglemølles kunstforening, fortælle lidt om foreningens arbejde og resultater.

»Jagtsæsonen«, om vi må kalde den sådan, går som regel ind i efteråret efter vel overstået sommerferie. Da kommer de forskellige udstillinger i lang rækkefølge i vor kantine, og så er der sandelig smæk for skillingen. Folk som holder af at stifte bekendtskab med de forskellige kunstnere, er alle af forskellige meninger om, hvordan kunst skal se ud for at være »rigtig«. Der er jo mange forskellige meninger om den ting, og godt det samme – ellers blev det alt for trist og ensformigt. Man behøver ikke at gå længere end til de mange glarmestervinduer, hvor mange dårlige fidusbilleder pranger i vinduerne med »flotte« forgyldte rammer, som lokker mange nygifte par, som er ved at stifte hjem. Desværre hopper mange på den og køber disse billeder, som så bliver hængt op på væg-

gene derhjemme. Ved første øjekast glædes disse mennesker, men i det lange løb fordufter glæden som dug for solen, idet man ikke kan blive ved at glæde sig over disse billeder. De har intet indhold og fortæller ikke beskueren noget, som man vedvarende kan glæde sig over. – De ejer hverken form, farve eller det kunstneriske sind, som altid giver sig til kende i det sande kunstneriske værk, som er noget af kunstneren selv.

Måske kan det volde besvær ved første øjekast at finde det, kunstneren vil med sit billede, men når man gang efter gang går på »opdagelse« i billedet, kommer man lige så stille på bølglængde med ham. Dermed får man glæden ved at eje et sådant billede, som man før syntes så helt umuligt ud. Navnlig abstrakt eller non figurativ kunst kan være meget svær – måske opdager man aldrig meningen med det, kunstneren har på hjerte. Så må man glædes over farverne, den stemning, som farver giver, når de er sat

rigtigt op mod hinanden i stærke kontraster. Da hænder det, at folk spørger: »Ja, men hvad ligner det bras dog?» – (men er det nu også meningen, at det skal ligne noget af det, man kan tage og føle på; det synes, som om retningen i nutidskunst er inde på vejen bort fra naturalismen). Vi har jo også udmærkede farvefilm, som kan gengive naturen, som vel de fleste helst ser den med deres egne øjne.

Men man sporer glædeligvis, at interessen for sand kunst stadig vokser mere i det moderne samfund – man er ved at få øjnene op for værdien af god kunst på væggene. Har man ikke råd til det »store sus«, nøjes man med gode reproduktioner, som er langt bedre at foretrække end fidusmalerier, malet på samleband. Disse bliver som regel solgt om aftenen ved dørene i dårligt lys til formidable priser, med en udbetaling af en femmer om ugen, som folk så har »glæden« af at betale af

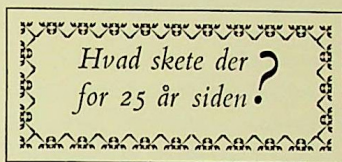
Indkørslen
på Gl. Maglemølle

»Platanen« på
Gl. Maglemølle

Blandt foreningens gevinster var i år to malerier med motiver fra Gl. Maglemølle

på i en lang periode. Her er det heldigvis, at vi har de forskellige kunstforeninger, som gør et stort arbejde til fremme af kunstforståelsen ved at arrangere foredrag, holde udstillinger samt bortlodde værdifulde kunstgenstande til medlemmerne hvert år. Man lærer at komme kunsten nærmere ind på livet ved stadig at studere de kommende udstillinger, gå på »jagt« i billederne og stadig finde noget nyt – man lever med kunsten.

Januar 1935. Man er nu begyndt paa Opmaalingen og Takseringen af de mange Arealer, der skal eksproprieres til Gravning af den ny Kanal og Havn i Næstved.

Februar 1935. Fiskedrabene ved Papirfabrikken skyldes ikke Klor fra Fabrikken, men Sumpgas.

Paa Fiskeriforeningens Generalforsamling blev det oplyst, at Aarsagen til de kendte periodiske Drab af Fiskestimer i Gudenaen ud for Fabrikken har vist sig at være Sumpgas, der i varme Sommerdage dannes over det stillestaende Vand bag Slusen, naar den er lukket.

Hermed maa den gamle Insinuation mod Papirfabrikken for de mærkelige Fiskedrab siges at være slaaet til Jorden.

FIRMA-NYT

Dalum

Civilingeniør Bøgestrand Christensen er pr. 1. februar 1960 forflyttet til Hovedkontoret, Serviceafdelingen.

Overassistent K. Kolln er flyttet fra Papirmesterkontoret til hjælp for driftsbestyreren.

Kartonfabrikken

Værkstedsarbejder Karl Gunnar Bertil Pettersson er afgang ved døden den 6. februar 1960 efter ca. 14 års tjeneste.

Maglemølle

Ingeniør Poul Rasmussen er pr. 15. december 1959 forflyttet til Dalum.

Ingeniør Sv. Elmer Thomsen er pr. 1. februar 1960 forflyttet til Hovedkontoret, teknisk afdeling.

Papirarbejder Tage Chr. Andersen er pr. 8. februar 1960 ansat som underværkfører på Ny Maglemølle.

Hovedkontoret

Civilingeniør Jørgen Ludvigsen er pr. 1. februar 1960 forflyttet til Dalum.

*

Silkeborg

Pladsarbejder Arthur Carlsen er afgået ved døden den 12. december 1959 efter ca. 15 års tjeneste.

Følgende har taget derse afsked:

Dalum

Hollændermand Axel Nielsen (ca. 44 års tjeneste).

Rammemand Sv. Aa. Imanuel Andersen (ca. 46 års tjeneste).

Maskinfører Hans Jørgen Herløv Jensen (ca. 43½ års tjeneste).

Maglemølle

Murermedhjælper Hans P. Christensen (ca. 35½ års tjeneste).

Klipper Ludvig Marius Haupt (ca. 38 års tjeneste).

Silkeborg

Falserske Karen Lau (ca. 28 års tjeneste).

Papirlageret

Loftsformand Knud Chr. Langaa (ca. 41 års tjeneste).

*Mit eget memneskevard er
noget, jeg nøje har overvejet
- jeg er ikke bedre end andre -
i hvert fald ikke ret meget.*

*

*Folk rejser for at lære noget;
de fleste skulle lære at rejse,
for de rejser.*

H. W. Shaw

*

*Hvad vi kan gøre for andre,
er kendetegnet på vor magt -
hvad vi kan lide for andre, er
proven på vor kærlighed.*

Biskop Westcott

JUBILÆER

DALUM

40 års jubilæum

Hollændermand
Holger Pedersen
27. maj 1960

25 års jubilæum

Maskinarbejder
O. Lorentzen
18. maj 1960

FREDERIKSBERG

KARTON- FABRIKKEN

40 års jubilæum

Transportarbejder
Jens Fr. Nielsen
28. maj 1960

MAGLEMØLLE

40 års jubilæum

Toiletruller
H. Chr. Jensen
5. maj 1960

25 års jubilæum

Elektrikerformand
H. E. Christensen
20. maj 1960

SILKEBORG

40 års jubilæum

Proveudtagerske
Amanda
Christensen
21. maj 1960

25 års jubilæum

Værkfører
Willy Hansen
1. maj 1960

Klippemaskinfører
Peter Petersen
8. maj 1960